

vendigt at faa det private Byggeri med, og jeg er tilbøjelig til at tro, at de Vanskeligheder, der stiller sig i Vejen for kommunalt og Statsbyggeri, ikke vil være slet saa store og vil være lettere at overvinde for private. Jeg vil derfor til Trods for Ministerens, jeg ved ikke, om jeg kan bruge Udtrykket noget afvisende Holdning overfor mulige Ændringer, sige, at det er mit Haab og mit inderligste Ønske, at den højtærede Minister vil bidrage til, at den Lov, vi behandler, kan faa en saadan Affattelse, at den kan udnyttes paa den Maade, vi alle ønsker, nemlig til at skaffe et saa stort Antal Boliger til Veje, som det paa nogen Maade er muligt, selv om vi ogsaa skal se en lille Smule bort fra Idealerne; dem kan man holde paa under normale Forhold, men de Forhold, vi er inde i, er ikke normale.

Maa jeg saa henvende en kort Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup), der talte om, at Boligmangelen ikke var saa stor paa Landet som i Byerne. Det tror jeg alligevel ikke, at det ærede Medlem har ganske Ret i. Jeg tror, at der til adskillige Købstæder har været en ganske betydelig Indvandring, og det er min Erfaring i alt Fald fra min Hjemegn, at Folk undertiden ikke kan tage Arbejde paa Landet paa Steder, hvor de egentlig godt kunde faa Arbejde, fordi der ingen Boliger er. Derfor bifalder jeg ogsaa det Forslag, som Boligkommissionen kom med til den højtærede Minister. Det var nemlig affattet saaledes, at man ogsaa erkendte, at der paa Landet trængtes og trængtes i høj Grad til, at man tog fat paa at bygge Boliger. For det kan ikke nytte noget, at en Mand kan faa Arbejde et Sted, naar han ikke kan faa Husly, og det er ligeledes mindre godt for ham, hvis han kan faa Husly et Sted, men ikke kan faa Arbejde. Han er jo nødt til i væsentlig Grad at søge til de Pladser, hvor han kan faa Arbejde, og der skulde det ogsaa gerne være saaledes, at han kan faa Husly.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne udtale Ønsket om, at vi fra alle Sider vil bidrage til at gøre Loven saa god som muligt, og jeg nægter ikke, at jeg i Dag som hver Gang, vi har haft denne Lov for, har den Opfattelse, at navnlig hvis de private ikke

bliver stillet i væsentlig Grad ugunstigere end Boligforeninger — ugunstigere bliver de jo alligevel stillet — og Kommuner, vil de, naar de blot faar tilstrækkelig Tid, kunne opnaa et Resultat, som vi alle sammen vil glæde os over.

J. Chr. Møller: Det Spørgsmaal, som den højtærede Minister omtalte, og hvor han ikke kunde være enig med mig, er desværre et Spørgsmaal, hvor det er ganske umuligt paa et givet Tidspunkt at faa opklaret, hvem der har Ret. Den højtærede Minister siger, at det at bygge kommunalt er lige saa billigt, som naar private bygger, og tilføjer, at selv om det ikke skulde være lige saa billigt, saa er det mere solidt. Soliditeten tænker jeg nu er ganske den samme, men i den Kommune, jeg er fra, har vi i hvert Fald gjort den Erfaring, at det er betydelig dyrere at bygge kommunalt, end det er, naar der bygges privat; hvorvidt det er anderledes i København, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet tror jeg ikke, nogen vilde sætte Pris paa, at jeg gav mig til her at nævne Navne paa Folk, som maaske ikke har været saa arbejdsivrige, som man kunde ønske, men jeg kan i hvert Fald sige, at i den By, jeg er fra, har vi et Byggeudvalg, hvis Formand tilhører samme Parti som den højtærede Minister, og han har flere Gange i Aarets Løb udtalt, at Byggeriet maatte standse noget, fordi der ikke kunde skaffes tilstrækkelig Arbejdskraft. Om saa Arbejdskraften har manglet netop i de paagældende Fag, om der ikke har været tilstrækkelig mange Arbejds mænd, tilstrækkelig mange Tømrere o. s. v., skal jeg ikke kunne udtale mig om, men vist er det, at vi ikke har kunnet fremme vort kommunale Byggeri, fordi der manglede Arbejdskraft, og jeg tænker dog, at Udvalget har gjort sit bedste for at skaffe denne Arbejdskraft frem.

Den højtærede Minister talte ogsaa noget om det Forhold, at der flytter en Del fra Landet ind til Byerne. Det er jo en Kendsgerning, at dette sker. Jeg tror ikke, at det er Arbejdsløhedskasserne, der er Skyld deri, for af dem faar man lige meget paa Landet og i Byen, men